

กฎหมายความมั่นคง : หนทางแก้ไขความขัดแย้ง? ศึกษากรณีสี่อำเภอของจังหวัดสงขลา และสามจังหวัดชายแดนใต้

“สิทธิในชีวิตและร่างกาย ซึ่งถือเป็นสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานของทุกคน เมื่อมีการชนฆา ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นเจ้าหน้าที่ หรือผู้ก่อการร้ายก็ตาม รัฐมีหน้าที่ต้องเอาตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษตามกระบวนการยุติธรรม มีเพียงสองสาเหตุเท่านั้นที่รัฐไม่ดำเนินการดังกล่าว คือรัฐไม่เต็มใจ (Unwilling) ที่จะจับกุมผู้กระทำผิดเนื่องจากกระทำผิดโดยรัฐหรือโดยการรู้เห็นเป็นใจของรัฐ หรือรัฐไม่สามารถ (Unable) รัฐที่ไม่สามารถก็คือรัฐที่ล้มเหลว ในที่สุดผู้ที่ถูกกดขี่รังแก ทำร้ายชนฆา ก็ต้องปกป้องตนเองอาจถึงขั้นจับอาวุธและกลายเป็นสงครามกลางเมือง”

สมชาย หอมลออ

“ด้วยเหตุที่เป็นสิ่งจำเป็นที่สิทธิมนุษยชนควรได้รับความคุ้มครองโดยหลักนิติธรรม ถ้าไม่ต้องการให้มนุษย์ถูกบีบบังคับให้หาทางออกสุดท้ายโดยการขบถต่อพระราชย์และการกดขี่”

อารัมภบทของปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนวรรคที่สาม
รับรองและประกาศโดยสมัชชาสหประชาชาติ ในวันที่ 10 ธันวาคม 2491

“ผมเชื่อเหลือเกินว่าบาดแผลที่ผู้บริสุทธิ์ถูกดำเนินคดีมันหนักมาก
เรื้อรังเหลือเกิน ไม่มีใครสามารถเยียวยาและรักษาได้”

ผู้ต้องหาคดีความมั่นคง

ณ เรือนจำกลางสงขลา พฤษภาคม 2553

ราคา 150 บาท

มูลนิธิศูนย์ทนายความมุสลิม
MUSLIM ATTORNEY CENTRE FOUNDATION

Konrad
Adenauer
Stiftung

